

Møtebok fra møte i Oslo kommunes klagenemnd
Tirsdag 24.05.2022 kl. 16:30

Sak

- 204/22 Årsberetning 2021 - Oslo kommunes klagenemnd
- 205/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7022)
- 206/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7023)
- 207/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7024)
- 208/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)
- 209/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)
- 210/22 Klage - Avslag på kompensasjonsmidler (21/5384)
- 211/22 Klage - Vedtak om avslag på kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv (21/5384)
- 212/22 Klage - Vedtak om avkjøringsplan - Axel Huitfeldts vei 13 (21/4616)
- 213/22 Klage - Vedtak om inntauing av elsparkesykler (22/430)
- 214/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (22/100058)
- 215/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (22/100066)
- 216/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (22/100075)
- 217/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (22/100082)
- 218/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (22/100086)
- 219/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (22/100148)
- 220/22 Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (22/100198)
- 221/22 Klage på tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (22/100192)
- 222/22 Klage på tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (22/100238)
- 223/22 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (22/100060)
- 224/22 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig

	(22/100189)
225/22	Klage - Avslag på søknad om bolig i Omsorg+ (22/100163)
226/22	Klage - Avslag på søknad om omsorgsbolig (22/100186)
227/22	Klage - Avslag på søknad om kommunal bostøtte (22/100121)
228/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100665)
229/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100044)
230/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100047)
231/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100048)
232/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100057)
233/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100059)
234/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100062)
235/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100065)
236/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100068)
237/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100070)
238/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100071)
239/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100081)
240/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100083)
241/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (22/100160)
242/22	Klage - Søknad om å bli behandlet som prioritert gjesteelev i Oslo (22/100082)
243/22	Godkjenning av møtebok

Til stede:

Dag Harlem Stenersen

Berit Sletvold Tetzschner

A

H

Forfall:

Pål Martin Sand

A

Sakene 214-242 ble behandlet i lukket møte jf. kommuneloven § 11-5, andre ledd.

Møtet ble hevet kl. 18:00

Sak 204/22 Årsberetning 2021 - Oslo kommunes klagenemnd

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagenemnda anbefaler finansutvalget å innstille til bystyret at Oslo kommunes klagenemnds årsberetning for 2021 tas til orientering.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken er ferdig behandlet i klagenemnda.

Sak 205/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7022)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjons- og gjenvinningsetatens (REG) vedtak om økt renovasjonsgebyr. Spørsmålet er om etaten skulle ha fortsatt å hente klagers husholdningsavfall via innkjøring på et privat veistykke, med den følge at klager ikke hadde blitt ilagt tilleggsgebyr for lengre hentevei.

Renovasjons- og gjenvinningsetatens plikt til å samle inn husholdningsavfall følger av forurensningsloven § 30 og renovasjonsforskriften. Abonnentenes plikt til å betale gebyr følger av renovasjonsforskriften kapittel

3. Det følger av § 3-4 bokstav c at det ilegges et tilleggsgebyr ved adkomstvei over ti meter. Adkomstvei er trilleavstand fra kjørbær vei til standplass, jf. forskriften § 1-3 bokstav a.

Klager mener det er ubestridt at sameiet har bruksrett over det omstridte veistykket, og mener at renovasjonsetaten kan bruke veien for å hente inn sameiets avfall, som følge av sameiets veirett. Klager har også vist til at Briskebyveien 48 er del av et veilag for veistykket, med bruksrett og vedlikeholdsansvar for den aktuelle veien.

Renovasjons- og gjenvinningsetaten har på sin side vist til praksis ved eventuell kjøring over privat vei, som er å forholde seg til veieiers samtykke eller manglende samtykke. I denne saken har veieier gitt klart uttrykk for at Renovasjons- og gjenvinningsetatens biler ikke får kjøre på veien for å hente avfallet i bakgården. For etatens del er det fullt mulig å parkere i Briskebyveien og trille avfallsbeholderne ut.

Konsekvensen av at det omstridte veistykket ikke lenger kan benyttes av renovasjonsbilene, er lengre adkomstvei til klagers avfallsbeholdere, og tilleggsgebyr for henting av klagers avfall. Klagenemnda har forståelse for at klager ønsker å unngå økning av renovasjonsgebyret. REG har gitt uttrykk for at etaten, ved organiseringen av sin virksomhet, vil ta hensyn til størrelsen på renovasjonsgebyret når forholdene ligger til rette for det. Dette hensynet kan imidlertid ikke gå foran eventuelle andre rettsforhold. I dette tilfellet har etaten forholdt seg til manglende samtykke til bruk av privat vei, og hensynet til gebyret for berørte abonnenter kan ikke endre på dette forholdet. Etaten har gitt de fire berørte partene anledning til å komme til enighet om etatens mulighet til å bruke veien, uten at de har lyktes med det.

Klagenemnda er enig med underinstansen i at det ikke er opp til etaten å tolke eksistensen av, og eventuelt omfanget av, klagers veirett, herunder hvorvidt en eventuell bruksrett også omfatter tredjeparter som Renovasjons- og gjenvinningsetaten. Nemnda ser derfor ikke grunnlag for å omgjøre etatens vedtak om tilleggsgebyr.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/126- 2

Sak 206/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7023)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjons- og gjenvinningsetatens (REG) vedtak om økt renovasjonsgebyr. Spørsmålet er om etaten skulle ha fortsatt å hente klagers husholdningsavfall via innkjøring på et privat veistykke, med den følge at klager ikke hadde blitt ilagt tilleggsgebyr for lengre hentevei.

Renovasjons- og gjenvinningsetatens plikt til å samle inn husholdningsavfall følger av forurensningsloven § 30 og renovasjonsforskriften. Abonnementenes plikt til å betale gebyr følger av renovasjonsforskriften kapittel 3. Det følger av § 3-4 bokstav c at det ilegges et tilleggsgebyr ved adkomstvei over ti meter. Adkomstvei er trilleavstand fra kjørbare vei til standplass, jf. forskriften § 1-3 bokstav a.

Klager mener at REG har adgang til å benytte veistykket tilhørende Briskebyveien 52 for å hente avfall på klagers eiendom, og ber om at tidligere praksis gjeninnføres. Til støtte for at klager selv har bruksrett til veien, har klager blant annet vist til et kartutsnitt fra kartverket, og at deres eiendom har tinglyst adkomstrett over eiendommen, som fremkommer av vedlagt grunnboksutskrift.

Renovasjons- og gjenvinningsetaten har på sin side vist til at de ikke anser klagers beskrivelse av forholdet, eller vedlagte dokumentasjon, som avklarende i saken. Etaten viser til praksis ved eventuell kjøring over privat vei, som er å forholde seg til veieiers samtykke eller manglende samtykke. I denne saken har veieier gitt klart uttrykk for at Renovasjons- og gjenvinningsetatens biler ikke får kjøre på veien for å hente avfallet i bakgården. For etatens del er det fullt mulig å parkere i Briskebyveien og trille avfallsbeholderne ut.

Konsekvensen av at det omstridte veistykket ikke lenger kan benyttes av renovasjonsbilene, er lengre adkomstvei til klagers avfallsbeholdere, og tilleggsgebyr for henting av klagers avfall. Klagenemnda har forståelse for at klager ønsker å unngå økning av renovasjonsgebyret. REG har gitt uttrykk for at etaten, ved organiseringen av sin virksomhet, vil ta hensyn til størrelsen på renovasjonsgebyret når forholdene ligger til rette for det. Dette hensynet kan imidlertid ikke gå foran eventuelle andre rettsforhold. I dette tilfellet har etaten forholdt seg til manglende samtykke til bruk av privat vei, og hensynet til gebyret for berørte abonnenter kan ikke endre på dette forholdet. Etaten har gitt de fire berørte partene anledning til å komme til enighet om etatens mulighet til å bruke veien, uten at de har lyktes med det.

Klagenemnda kan ikke se at klagers informasjon om egen veirett til det aktuelle veistykket, er avklarende

hva gjelder Renovasjons- og gjenvinningsetatens veirett. Nemnda er enig med underinstansen i at det ikke er opp til etaten å tolke eksistensen av, og eventuelt omfanget av, klagers veirett, herunder hvorvidt en eventuell bruksrett også omfatter tredjeparter som Renovasjons- og gjenvinningsetaten. Klagenemnda ser derfor ikke grunnlag for å omgjøre etatens vedtak om tilleggsgebyr.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/127- 2

Sak 207/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7024)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjons- og gjenvinningsetatens (REG) vedtak om økt renovasjonsgebyr. Spørsmålet er om etaten skulle ha fortsatt å hente klagers husholdningsavfall via innkjøring på et privat veistykke, med den følge at klager ikke hadde blitt ilagt tilleggsgebyr for lengre hentevei.

Renovasjons- og gjenvinningsetatens plikt til å samle inn husholdningsavfall følger av forurensningsloven § 30 og renovasjonsforskriften. Abonnentenes plikt til å betale gebyr følger av renovasjonsforskriften kapittel 3. Det følger av § 3-4 bokstav c at det ilegges et tilleggsgebyr ved adkomstvei over ti meter. Adkomstvei er trilleavstand fra kjørbær vei til standplass, jf. forskriften § 1-3 bokstav a.

Klager mener at REG har adgang til å benytte veistykket tilhørende Briskebyveien 52 for å hente avfall på klagers eiendom, og ber om at tidligere praksis gjeninnføres. Klager har, både i Oslo tingrett og Borgarting lagmannsrett, fått medhold i at de har bruksrett over det omtalte veistykket. Klagenemnda legger derfor til grunn at sameiets egen veirett er ubestridt.

Renovasjons- og gjenvinningsetaten har på sin side vist til at de ikke vil ta stilling til hvem av partene som har rett når det kommer til omfanget av bruksretten av det omtalte veistykket. Klagenemnda legger til grunn at etatens vurdering ikke har endret seg etter at Borgarting lagmannsrett forkastet anken over tingrettens dom. Avgjørelsene omhandler Sameiet Eilert Sundts gate 11s veirett. Klagenemnda er enig med underinstansen i at det ikke er opp til etaten å tolke omfanget av klagers veirett, herunder hvorvidt en eventuell bruksrett også omfatter tredjeparter som Renovasjons- og gjenvinningsetaten. Slik nemnda ser det, er det dermed ikke noen automatikk i at renovasjonsbilene kan bruke veistykket, selv om det er klart at klager selv har veirett med motorvogn, som stadfestet av lagmannsretten.

REG har vist til at det ikke er avgjørende for etaten å benytte seg av det aktuelle veistykket for å få tømt avfallet. Etaten viser til praksis ved eventuell kjøring over privat vei, som er å forholde seg til veieiers samtykke eller manglende samtykke. I denne saken har veieier gitt klart uttrykk for at Renovasjons- og gjenvinningsetatens biler ikke får kjøre på veien for å hente avfallet i bakgården. For etatens del er det fullt mulig å parkere i Briskebyveien og trille avfallsbeholderne ut.

Konsekvensen av at det omstridte veistykket ikke lenger kan benyttes av renovasjonsbilene, er lengre adkomstvei til klagers avfallsbeholdere, og tilleggsgebyr for henting av klagers avfall. Klagenemnda har forståelse for at klager ønsker å unngå økning av renovasjonsgebyret. REG har gitt uttrykk for at etaten, ved organiseringen av sin virksomhet, vil ta hensyn til størrelsen på renovasjonsgebyret når forholdene ligger til rette for det. Dette hensynet kan imidlertid ikke gå foran eventuelle andre rettsforhold. I dette tilfellet har etaten forholdt seg til manglende samtykke til bruk av privat vei, og hensynet til gebyret for berørte abonnenter kan ikke endre på dette forholdet. Etaten har gitt de fire berørte partene anledning til å komme til enighet om etatens mulighet til å bruke veien, uten at de har lyktes med det.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Dokumenter innkommet:

Brev av 09.02.2022 fra Byrådsavdeling for miljø og samferdsel. Merknader.

Brev av 15.02.2022 fra Eilert Sundts gate 11 AS

Brev av 21.04.2022 fra Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, med vedlegg.

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/428- 3

Sak 208/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Odd Cocktailbar AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjon som følge av forbudet mot skjenking av alkohol i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, og at virksomheter som på søknadstidspunktet er under frivillig eller tvungen avvikling unntas fra ordningen.

Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler.

Odd Cocktailbar AS fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at driften var lagt ned i løpet av støtteperioden. I klagen anføres det at stedet hadde til hensikt å være i drift hele desember, men måtte stenge 14. desember som følge av skjenkeforbudet.

Oslo kommunes klagenemnd viser til at kompensasjonsmidlenes formål var å avhjelpe situasjonen for lokale virksomheter, å opprettholde arbeidsplasser og viktig kompetanse i bedrifter. Odd Cocktailbar søkte om kompensasjonsmidler 08.01.2022. På dette tidspunktet var driften avviklet og lokalet overtatt av et nytt selskap med andre eiere.

Klagenemnda anser at virksomheter faller utenfor kriteriene for tildeling av midler fra

kompensasjonsordningen. Vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/430- 3

Sak 209/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Klosteret AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjon som følge av forbudet mot skjenking av alkohol i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021.

Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene,

og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler. Dette reiser spørsmålet om søker har anledning til å endre sitt beregningsgrunnlag etter at søknaden er behandlet.

Klosteret AS oppga i søknaden et beregningsgrunnlag på kr – 680 478. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de ikke hadde omsetningstap i støtteperioden. I klagen opplyser Klosteret AS at de blandet tallene for november og desember.

Kompensasjonsmidlene var begrenset til det beløpet kommunen hadde fått tildelt fra staten. Alle søkerne som oppfylte vilkårene for støtte fikk derfor kompensasjon ut fra en dividendeberegning som fordelte potten forholdsmessig. Kompensasjonen baserte seg på beregningsgrunnlaget søkerne meldte inn.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. Byrådsavdelingen hadde derfor ikke mulighet til selv å beregne den enkelte søkers omsetningssvikt som følge av skjenkeforbudet. Den enkelte søker måtte signere en egenerklæring om at opplysningene de oppga i søknaden var korrekte. Dersom klager gis anledning til å korrigere sitt beregningsgrunnlag i ettertid, tilsier kravet til likebehandling at også øvrige virksomheter må gis samme mulighet. Hensynet til saksbehandlingen taler mot dette. Videre er alle kompensasjonsmidlene fordelt, og det er ikke rom for å øke potten.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 210/22 Klage - Avslag på kompensasjonsmidler (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Bølgen & Moi Gimle AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjon som følge av forbudet mot skjenking av alkohol i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021.

Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler. Dette reiser spørsmålet om søker har anledning til å endre sitt beregningsgrunnlag etter at søknaden er behandlet.

I søknaden fra Bølgen & Moi Gimle AS oppgis et beregningsgrunnlag på kr – 530 872. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de ikke hadde opplyst om omsetningstap i støtteperioden. I klagen opplyser Bølgen & Moi Gimle AS at søknadens kvittering ikke samsvarer med innsendelsen.

Kompensasjonsmidlene var begrenset til det beløpet kommunen hadde fått tildelt fra staten. Alle søkerne som oppfylte vilkårene for støtte fikk derfor kompensasjon ut fra en dividendeberegning som fordelte potten forholdsmessig. Kompensasjonen baserte seg på beregningsgrunnlaget søkerne meldte inn.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. Byrådsavdelingen hadde derfor ikke mulighet til selv å beregne den enkelte søkers omsetningssvikt som følge av skjenkeforbudet. Den enkelte søker måtte signere en egenerklæring om at opplysningene de

oppgå i søknaden var korrekte. Dersom klager gis anledning til å korrigere sitt beregningsgrunnlag i ettertid, tilsier kravet til likebehandling at også øvrige virksomheter må gis samme mulighet. Hensynet til saksbehandlingen taler mot dette. Videre er alle kompensasjonsmidlene fordelt, og det er ikke rom for å øke potten.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Dokumenter innkommet:

E-post av 09.04.2022 fra Bølgen og Moi.

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/555- 3

Sak 211/22 Klage - Vedtak om avslag på kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra L' Ardoise AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjon som følge av forbudet mot skjenking av alkohol i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for

klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, og at virksomheter som omfattes av ordningen er «Virksomheter som har en eller flere skjenkebevillinger per 01.11.2021, inkludert de som driver på forrige eiers bevilling etter eierskifte».

L' Ardoise AS fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at stedet ikke hadde skjenkebevilling per 01.11.2021. I forbindelse med klagebehandlingen har Næringsetaten redegjort for deres saksbehandling av L'Ardoises skjenkebevilling. Næringsetaten bekrefter at søker ikke hadde skjenkebevilling per 01.11.2021.

Oslo kommunes klagenemnd viser til at kompensasjonsmidlenes formål var å avhjelpe omsetningstapet for serveringssteder med skjenkebevilling, som følge av forbudet mot skjenking av alkohol. Det var derfor et vilkår for å kunne få kompensasjonsmidler at man hadde skjenkebevilling i den aktuelle perioden. Kompensasjonsordningen omfattet ikke serveringssteder uten skjenkebevilling.

Klagenemnda legger til grunn at L'Ardoise ikke hadde skjenkebevilling per 01.11.2021, og at de dermed faller utenfor kriteriene for tildeling av midler fra kompensasjonsordningen. Vedtaket er etter dette fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og det er ikke feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/939- 2

**Sak 212/22 Klage - Vedtak om avkjøringsplan - Axel Huitfeldts vei 13
(21/4616)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å bygge ny enebolig på adresse Axel Huitfeldts vei 13 at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Krav til den tekniske utformingen for en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt.

Klagenemnda viser til at den godkjente avkjørselsplanen er i samsvar med kommunens praksis i henhold til veileder for krav til avkjørsel i ytre sone og kommunens praksis. Det gjøres avbøtende tiltak i innkjørsel i form av varmekabler og dermed aksepteres at innkjørselen har en bredde på 5,5 meter mot Axel Huitfeldts vei, og et fall på inntil 1:6.

Klagenemnda opprettholder Plan- og bygningsetatens vedtak av 17.08.2021 om godkjenning av avkjørselsplan.

Klage fra Nordstrand Vel, Trygve Kjelstrup, Advokatfirma Dla Piper Norway DA på vegne av Beate og Per Kristian Eide, og fra Trond Svendsen Hatleberg tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt:

Arkivsak: 22/806- 2

Sak 213/22 Klage - Vedtak om inntauing av elsparkesykler (22/430)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

.Vedtak nr. 1 – inntauing av elsparkesykkel 6. mai 2021 med ID-kode NKQ-KCG

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Osterhaugs gate 6. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 8) viser at sykkelen sto parkert midt på fortauets bredde. Det var relativt liten plass igjen på begge sider.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi det ikke var nok bredde igjen på fortauet til at fotgjengere kunne passere elsparkesykkelen og hverandre. I tillegg sto sykkelen ulovlig fordi den sto som en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Det er ikke mulig å si sikkert om bildet som Lime har fremlagt (dok 81) viser den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket eller ikke. Parkeringen på Lime sitt bilde fremstår heller ikke som en lovlig parkering, fordi sykkelen ser ut til å stå midt på et fortau som en forstyrrelse i en naturlig gangbane. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 2 – inntauing av elsparkesykkel 6. mai 2021 med ID-kode PQD-XLX

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Kolstadgata 22 den 6. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 14) viser at sykkelen lå veltet midt på fortauet. Det var relativt liten plass igjen på den ene siden, og ingen plass igjen på den andre siden.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi det ikke var nok bredde igjen på fortauet til at fotgjengere kunne passere elsparkesykkelen og hverandre. I tillegg sto sykkelen ulovlig fordi den lå som en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Bildet Lime har fremlagt (dok 84) er ikke av den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Bildet viser dessuten kun sykkelens QR-kode og ikke dens plassering i omgivelsene, og er derfor uansett ikke egnet til å dokumentere noen lovlig parkering. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 3 – inntauing av elsparkesykkel 8. mai 2021 med ID-kode RCP-MDW

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Kirkeveien 8. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 17) viser at sykkelen sto sammen med flere andre elsparkesykler på midt på fortauet, samtidig som det var relativt god plass igjen på den ene siden.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det var nok plass til å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane, blant annet fordi fortauet går i flere retninger.

Bildet Lime har fremlagt (dok 83) er ikke av den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 4 – inntauing av elsparkesykkel 6. mai 2021 med ID-kode RGW-PTD

Klagen tas til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Oscars gate 6. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 20) viser at sykkelen sto på den ene siden i fortauets bredde, med fotbrettet i linje med kanten på et bed. Det var noe plass igjen på den andre siden.

Klagenemnda tar utgangspunkt i at parkeringen på bildet i denne saken kan sammenlignes med parkeringene som var til vurdering i klagenemndas sak nr. 92/22 av 15. mars 2022, i vedtak nr. 1 og 3. Disse to vedtakene gjaldt også inntauing av elsparkesykler som sto parkert med fotbrettet i linje med den ene siden av fortauet. De sto ikke helt tett inntil tilstøtende hindring/kant, men et lite stykke ut i fortauets bredde. Fortauene var ikke spesielt brede. Klagenemnda tok klagen til følge i begge vedtakene.

Slik klagenemnda ser det, er det ingen forhold av betydning som skiller situasjonen i denne saken fra parkeringene i de to vedtakene nemnda har vurdert. På samme måte som i de to nevnte vedtakene, mener klagenemnda at heller ikke parkeringen i denne saken medførte tilstrekkelige problemer til at det var hensiktsmessig å fatte vedtak om inntauing.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge. Dette innebærer at Bymiljøetatens vedtak om inntauing av elsparkesykkel med ID-kode RGW-PTD tilhørende Lime av 6. mai 2021 oppheves.

Vedtak nr. 5 – inntauing av elsparkesykkel 14. mai 2021 med ID-kode URH-CYV

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Karl Johans gate 14. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 23) viser at sykkelen sto parkert med fotbrettet på tvers midt på fortauet. Det var relativt god plass til å passere på minst en av sidene.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning likevel til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det var nok plass å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Bildet Lime har fremlagt (dok 86) viser ikke den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Parkeringen på Lime sitt bilde fremstår heller ikke som en lovlig parkering, fordi sykkelen står midt på et fortau som en forstyrrelse i en naturlig gangbane. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 6 – inntauing av elsparkesykkel 14. mai 2021 med ID-kode UVV-XRJ

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Karl Johans gate 14. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 26) viser at sykkelen sto med fotbrettet på skrått midt i fortauets bredde, samtidig som det var relativt god plass igjen til å passere på minst en av sidene.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning likevel til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det var nok plass til å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Det er ikke mulig å si sikkert om bildet som er fremlagt av Lime (dok 87) viser den samme situasjonen som Bymiljøetaten har lagt til grunn for vedtaket eller ikke. Parkeringen på Lime sitt bilde fremstår uansett ikke som en lovlig parkering, ettersom også denne står som en forstyrrelse i en naturlig gangbane. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 7 – inntauing av elsparkesykkel 14. mai 2021 med ID-kode VSB-ZHE

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Karl Johans gate 14. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 29) viser at sykkelen sto med fotbrettet på skrått midt i fortauets bredde, samtidig som det var relativt god plass igjen på minst en av sidene.

Plasseringen av denne sykkelen er etter klagenemndas oppfatning likevel til «unødig hinder eller ulempe» og i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det var nok plass til å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Det er ikke mulig å si sikkert om bildet som Lime har fremlagt (dok 89) viser den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket eller ikke. Parkeringen på Lime sitt bilde fremstår heller ikke som en lovlig parkering, fordi sykkelen ser ut til å stå midt på et fortau som en forstyrrelse i en naturlig gangbane. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 8 – inntauing av elsparkesykkel 7. mai 2021 med ID-kode WMU-PDC

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Bernt Ankers gate 7. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 32) viser at sykkelen sto med fotbrettet på tvers og opptok halvparten av fortauets bredde. Det var liten plass igjen på sidene av elsparkesykkelen.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi det ikke var nok bredde igjen på fortauet til at fotgjengere kunne passere elsparkesykkelen og hverandre. I tillegg sto sykkelen ulovlig fordi den opptok nødvendig mye plass ved at fotbrettet sto på tvers ut i fortauets bredde, istedenfor i linje med og tettere inntil tilstøtende bygning.

Bildet Lime har fremlagt (dok 90) viser ikke den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Parkeringen på Lime sitt bilde fremstår heller ikke som en lovlig parkering, fordi sykkelen ser ut til å stå midt på et fortau som en forstyrrelse i en naturlig gangbane. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 9 – inntauing av elsparkesykkel 3. mai 2021 med ID-kode BKF-ELJ

Klagen tas til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Schwensens gate 3. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 35) viser at sykkelen sto med fotbrettet et stykke ut på fortauet med styret lent inn mot tilstøtende bygård og opptok deler av fortauets bredde. Det var noe plass igjen på den andre siden.

Klagenemnda tar utgangspunkt i at parkeringen på bildet i denne saken kan sammenlignes med parkeringene som var til vurdering i klagenemndas sak nr. 92/22 av 15. mars 2022, i vedtak nr. 1 og 3. Disse to vedtakene gjaldt også inntauing av elsparkesykler som sto parkert med fotbrettet i linje med den ene siden av fortauet. De sto ikke helt tett inntil tilstøtende hindring/kant, men et lite stykke ut i fortauets bredde. Fortauene var ikke spesielt brede. Klagenemnda tok klagen til følge i begge vedtakene.

Slik klagenemnda ser det, er det ingen forhold av betydning som skiller situasjonen i denne saken fra parkeringene i de to vedtakene i nemnda har vurdert. På samme måte som i de to nevnte vedtakene, mener klagenemnda at heller ikke parkeringen i denne saken medførte tilstrekkelige problemer til at det var hensiktsmessig å fatte vedtak om inntauing.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge. Dette innebærer at Bymiljøetatens vedtak om inntauing av elsparkesykkel med ID-kode BKF-ELJ tilhørende Lime av 3. mai 2021 oppheves.

Vedtak nr. 10 – inntauing av elsparkesykkel 7. mai 2021 med ID-kode BMG-HTK

Klagen tas til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Bernt Ankers gate 7. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 38) viser at sykkelen sto midt på fortauet. Det var relativt liten plass igjen til å passere sykkelen på fortauet.

Klagenemnda tar utgangspunkt i at parkeringen på bildet i denne saken kan sammenlignes med parkeringene som var til vurdering i klagenemndas sak nr. 92/22 av 15. mars 2022, i vedtak nr. 1 og 3. Disse to vedtakene gjaldt også inntauing av elsparkesykler som sto parkert med fotbrettet i linje med den ene siden av fortauet. De sto ikke helt tett inntil tilstøtende hindring/kant, men et lite stykke ut i fortauets bredde. Fortauene var ikke spesielt brede. Klagenemnda tok klagen til følge i begge vedtakene.

Slik klagenemnda ser det, er det ingen forhold av betydning som skiller situasjonen i denne saken fra parkeringene i de to vedtakene i nemnda har vurdert. Klagenemnda viser til at sparkesykkelen i dette tilfellet står parkert med fotbrettet i linje mot tilstøtende rist. På samme måte som i de to nevnte vedtakene, mener klagenemnda at heller ikke parkeringen i denne saken medførte tilstrekkelige problemer til at det var hensiktsmessig å fatte vedtak om inntauing.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge. Dette innebærer at Bymiljøetatens vedtak om inntauing av elsparkesykkel med ID-kode BMG-HTK tilhørende Lime av 7. mai 2021 oppheves.

Vedtak nr. 11 – inntauing av elsparkesykkel 14. mai 2021 med ID-kode CCA-GNG (også omtalt som CCA-CNG)

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Karl Johans gate 14. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 41) viser at sykkelen sto midt på fortauet. Det var relativt god plass igjen på begge sider av fortauets bredde.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning likevel til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det var nok plass til å passere på

minst en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Lime har ikke presentert noe bilde av denne sykkelen. Det er for øvrig ingen grunn til å tvile på at Bymiljøetaten bygget på et riktig faktisk grunnlag da vedtaket ble fattet. At ID-koden ikke ble nedtegnet helt korrekt i Bymiljøetatens inntauingsjournal og faktura, slik at Lime ikke umiddelbart kunne søke den opp i sine systemer, endrer ikke dette.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge. 26

Vedtak nr. 12 – inntauing av elsparkesykkel 8. mai 2021 med ID-kode DWN-LMD

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Sørengkaia 8. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 44) viser at sykkelen sto parkert med fotbrettet på tvers på midten i fortauets bredde. Det var noe plass igjen på den ene siden.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det kanskje var nok plass til å passere på den ene siden, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Lime har ikke fremlagt noe bilde av denne sykkelen. Det er for øvrig ingen grunn til å tvile på at Bymiljøetaten bygget på et riktig faktisk grunnlag da vedtaket ble fattet.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 13 – inntauing av elsparkesykkel 6. mai 2021 med ID-kode EYV-ZFF

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Kolstadgata 6. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 47) viser at sykkelen lå på fortauet og delvis ut i veibanen. Det var noe plass igjen på den ene siden av fortauet.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i

strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det kanskje var nok plass til å passere på den ene siden, sto sykkelen ulovlig fordi den lå på bakken som en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Bildet Lime har fremlagt (dok 77) er ikke av den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Det gir heller ikke noen god oversikt over sykkelens plassering i omgivelsene og er derfor uansett ikke egnet til å dokumentere noen lovlig parkering. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 14 – inntauing av elsparkesykkel 6. mai 2021 med ID-kode GWN-CLL (også omtalt som GWN-CLI)

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Osterhaugs gate 8. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 50) viser at sykkelen lå veltet på den ene siden og ut mot midten av fortauet. Det var relativt liten plass igjen på den andre siden av fortauet.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi det ikke var nok bredde igjen på fortauet til at fotgjengere kunne passere elsparkesykkelen og hverandre. I tillegg sto sykkelen ulovlig fordi den lå som en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Lime har ikke presentert noe bilde av denne sykkelen, og det er for øvrig ingen grunn til å tvile på at Bymiljøetaten bygget på et riktig faktisk grunnlag da vedtaket ble fattet. At ID-koden ikke ble nedtegnet helt korrekt i Bymiljøetatens inntauingsjournal og faktura, slik at Lime ikke umiddelbart kunne søke den opp i sine systemer, endrer ikke dette.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 15 – inntauing av elsparkesykkel 14. mai 2021 med ID-kode HFG-WFC (også omtalt som HGF-WFC)

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Karl Johans gate 14. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 53) viser at sykkelen sto med fotbrettet på tvers midt i fortauets bredde. Det var relativt god plass igjen til å passere elsparkesykkelen på den ene siden.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning likevel til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det kanskje var nok plass til å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Lime har ikke presentert noe bilde av denne sykkelen, og det er for øvrig ingen grunn til å tvile på at Bymiljøetaten bygget på et riktig faktisk grunnlag da vedtaket ble fattet. At Lime oppgir å ikke ha funnet ID-koden i sine systemer endrer ikke dette.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 16 – inntauing av elsparkesykkel 8. mai 2021 med ID-kode KDF-WZJ

Klagen tas til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Kirkeveien 8. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 56) viser at sykkelen sto inntil et tre, med fotbrettet på tvers ut på fortauet. Det var relativt liten plass igjen på fortauet.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning ikke til «unødig hinder eller ulempe» og plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi det var nok bredde igjen på fortauet til at fotgjengere kunne passere elsparkesykkelen og hverandre.

Lime har ikke presentert noe bilde av denne sykkelen, og det er for øvrig ingen grunn til å tvile på at Bymiljøetaten bygget på et riktig faktisk grunnlag da vedtaket ble fattet.

Parkeringen i denne saken har likhetstrekk med parkeringene i klagenemndas sak nr. 92/22 av 15. mars 2022 i vedtak 1 og 3, hvor klagen ble tatt til følge. Der stod syklene på den ene siden av fortauet, ikke helt inntil hindring/kant.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge.

Vedtak nr. 17 – inntauing av elsparkesykkel 4. mai 2021 med ID-kode LDW-NSB

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Hausmanns gate 4. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 59) viser at sykkelen sto parkert på midten i fortauets bredde. Det var relativt god plass igjen på den ene siden.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det kanskje var nok plass til å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Bildet Lime har fremlagt (dok 76) er ikke av den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 18 – inntauing av elsparkesykkel 6. mai 2021 med ID-kode MFD-TJS

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauet i Oscars gate 6. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 68) viser at sykkelen sto parkert på fortauet, et stykke fra indre fortauskant. Ut fra bildet alene, er det vanskelig å få inntrykk av hvor stor plass det var igjen på den andre siden av fortauet.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Selv om det kanskje var nok plass til å passere på en av sidene, sto sykkelen ulovlig fordi den utgjorde en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Lime har ikke presentert noe bilde av denne sykkelen. Det er for øvrig ingen grunn til å tvile på at Bymiljøetaten bygget på et riktig faktisk grunnlag da vedtaket ble fattet.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 19 – inntauing av elsparkesykkel 3. mai 2021 med ID-kode NFL-LRV

Klagen tas ikke til følge.

Elsparkesykkelen ble tauet inn fra fortauets i Schwensens gate 3. mai 2021. Bildet fra Bymiljøetaten (dok 71) viser at sykkelen sto parkert på midten i fortauets bredde. Det var relativt liten plass igjen på begge sider.

Sykkelen var etter klagenemndas oppfatning til «unødig hinder eller ulempe» og derfor plassert i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi det ikke var nok bredde igjen på fortauets til at fotgjengere kunne passere elsparkesykkelen og hverandre. I tillegg sto sykkelen ulovlig fordi den sto som en forstyrrelse i en naturlig gangbane.

Bildet Lime har fremlagt (dok 80) er ikke av den samme situasjonen som Bymiljøetaten la til grunn for vedtaket. Det gir heller ikke noen god oversikt over sykkelens plassering i omgivelsene. Etter klagenemndas oppfatning gir ikke bildet noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens vedtak bygget på et riktig faktisk grunnlag.

Klagenemnda kan også slutte seg til Bymiljøetatens vurdering av at inntauing var «nødvendig», jf. vtrl. § 37.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt, med unntak av vedtak 10 og 16 der Oslo kommunes klagenemnd fremmet og vedtok alternativt forslag til vedtak.

Sak 243/22 Godkjenning av møtebok

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Møteboken fra Oslo kommunes klagenemnds møte 24. mai 2022 ble godkjent.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken er ferdig behandlet.

Bystyrets sekretariat
Lina Rosenvinge
utvalgssekretær